Quelle: https://manuscripta.at/?ID=1141
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

torũ tedio. & legis dĩ desiderio. da
mat iste. Declinate ame maligni; ꝛc.
qĩ musas irruentes ab oculis ab
igit. quib; fugatis ab adiutore suo
precat suscipi dicens. S. suscipe
me sedm eloquiũ tuũ. Illis pmittis
suscipi non poterat. Et nota quia q̃
supra dixerat susceptor meus estu.
hic dicit suscipe. ac si dicat. tu qui
susceptor es. magis ac magis susci-
pe. & hoc sedm eloquiũ tuũ. idē
pmissum. sicut pmisit fieri petit
sibi. & ideo non temerari. si hoc
petit. S uscipe dico. ut ad futura
veniens, ꝓter quę omnia tollero.
Vere vivam. sic de futuro dictũ ē.
& vivam. qĩ. modo non vivatur.
quia m̃ corpus mortuũ est. ꝓter pe-
catum. & ut tunc vivã. & non cõ-
fundas me ab expectacione mea.
.i. largius da spm̃ sanctũ. ꝓquem cari
tas diffusa est in cordib̃ nr̃is. q̃
diffusa. spes non confundet. ac si
dicat. non vincat aduersis. qui ī
te spat. & quasi responsum sit ei
insilentio. si non vis confundi
ab expectacione tua. non inter
mittas meditari iustificationes
tuas. sentiens istam meditacionẽ
plerũq; impediri languoribus a-
nimę. inquit. A diuua me &
saluus ero. qĩ. d. non ꝛ confundas. s;
adiuua me. Qui spat pũsumit de
auxilio. in quo certa salus. S upra
dixit adiutor meus es. hic vivã-
ri petit. quia quãuis hoc accipia
mus. tamen semp est rogandũ.
ne quando ꝓ negligentiam ꝓda-
mus. adiuua dico. & saluus ero.
& accepta salute. meditabor. h̃
ideo dicit. ne aliqui adiuti in
aduersis. postea negligentes sit
insectis. meditabor dico. in iusti-
ficationib̃ tuis. hoc firmiter te-
nens. quod nemo iustus ē iust ate.
& hoc faciam semp. hoc ideo dicit.
ut semp sit homo humilis. confitẽ-
do peccata. nõ se iustificans. ut pha
riseus. nec hic tantum. s; in futuro.
etiam sit humilis. non sibi. s; grã
dei attribuens glam; omnis enim
creatura quęcumq; bona habet. ac-
cepit a xpo. qui est auctor tot̃ crea-
turę. & ē. meditabor in iustificati
onib̃ tuis semp. Vt quãdiu vivet.
ut quando cum anglis laudes dĩ
cantabit. ideo semp. q̃ S preuisti
omnes discedentes. Vt ita continua;
hoc ideo peto. s. ut ad iuuisme. q̃
spreuisti. vt ad nichilũ deduxisti.
qd̃ ex greco habet. omnes discedẽ-
tes a iudiciis tuis. s. qui non con
fitentur peccata. & merito. quia
iniusta ē cogitacio eorũ. quia forsan
se excusant. ꝓ debilem naturam.
Vt ita. ideo discedunt. quia in
iusta cogitacio eorũ. Iniusta co-
gitacio ē velle peccare. & iudi-
ci nolle satis facere. S ufficientẽ
discedendi causam apposuit co-
gitacionem. Cogitacione enim ac
cedit̃ addeũ. ut discedit̃ a deo.
a qua omnia bona ut mala pce-
dunt; pũuaricantes. Et ideo sp-
iusti. quia Preuaricantes sunt
quales ego reputaui ut estimaui.
omnes peccatores tĩre. quia & si
pũuaricatio non ē. ubi non ē lex.
& non omnes habent legẽ scrip-
tam. ꝓ moysen. s. datam. habent
tamen naturalẽ dicentẽ. qd̃ tibi
non vis. alii ne feceris. contra qd̃
omnes faciunt. paruuli etiã sic
in patre sunt peccatores. sic & pre
uaricatores, omnis g̃ peccator est
pũuaricator. Et nota qd̃ ait. Pecca-
tores tĩre. q̃ sit & peccatores celi. sic ille
q̃ ait. peccaui in celũ ꝛ coram te. ꝛ q̃ eniq̃.

aĩmb

aĩg.

aĩb

aĩg.

aĩg.

aĩb.

aĩb.

aĩg

aĩmb

aĩb.